

størrelse som forudsætning for, at en forsikringsmægler kan tillades at drive virksomhed. En kunde, der retter henvendelse til en forsikringsmægler, skal ikke stilles ringere på grund af forsikringsmæglerens uagtsomhed end, hvis kunden havde haft kontakt direkte med forsikringsselskabet. Af henstillingen fremgår således, at den person, der driver selvstændig forsikringsmæglervirksomhed, skal være dækket af en ansvarsforsikring. For så vidt angår forsikringsmæglervirksomhed drevet i selskabsform fremgår det af henstillingen, at kravet om en lovpligtig ansvarsforsikring stilles til forsikringsmæglerens selskab og ikke til den enkelte mægler, som skal være dækket af forsikringsmæglerens selskabs ansvarsforsikring.

Lovgivningen stiller i dag flere steder krav om ansvarsforsikring til udøvere af liberale erhverv. Dette er f.eks. tilfældet ved statsautoriserede og registrerede revisorer, jf. § 1, stk. 2 i lov om statsautoriserede revisorer og lov om registrerede revisorer.

I *stk. 1* angives, at en forsikringsmægler skal være forsikret mod ethvert økonomisk krav, som måtte følge af hvervet. Forsikringsmæglerhenstillingen indeholder ikke noget forslag om ansvarsforsikringens minimumsdækning. Ansvarsforsikringens dækningssum foreslås derfor fastsat i forhold til omsætningen, karakteren af forsikringsmæglervirksomheden og antallet af ansatte forsikringsmæglere, dog med angivelse af en vis minimumsstørrelse.

Forsikringsmæglerhenstillingen forudsætter, at ethvert erstatningskrav fra kunden som følge af erhvervsmæssig forsømmelighed skal være dækket af forsikring eller garanti, herunder også forsætlige forhold fra forsikringsmæglerens side. Ansvarsforsikringen dækker alene det formuetab som forsikringsmæglerens selskab, personer selskabet er ansvarlig for, eller den selvstændige forsikringsmægler måtte påføre tredjemand ved uagtsomhed eller undladelse og således ikke tab som følge af forsætlig adfærd. I sammenhæng med regler om lovpligtig ansvarsforsikring skal der således ske en beskyttelse (skadesløsholdelse) af kundens øvrige berettigede krav mod forsikringsmæglerens selskab eller forsikringsmægleren for tab i forbindelse med handlinger eller undladelser.

I *stk. 2* indføres et krav om, at forsikringsmæglerens selskab eller forsikringsmægleren skal oprette en klientkonto, hvor tredjemands midler holdes adskilt fra øvrige midler, der benyttes i driften af forsikringsmæglervirksomheden. I det omfang forsikringsmæglerens selskab eller forsikringsmægleren modtager midler fra tredjemand, enten i form af præmieindbetalinger fra kunderne eller, hvor erstatningsudbetalingen sker direkte fra forsikringsselskabet til forsikrings-

mægleren, sikres disse midler således mod virkningerne af eventuelle ulovligheder fra forsikringsmæglerens selskabs eller forsikringsmæglerens side.

I det omfang midlerne faktisk er holdt adskilt fra forsikringsmæglerens selskabs eller forsikringsmæglerens øvrige midler, skal de efter omstændighederne også kunne holdes ude fra de øvrige kreditorer og kunne udleveres til den berettigede i tilfælde af en konkursituation, jf. konkursloven § 82.

For at imødegå tab for kunden som følge af eventuelt underslæb fra forsikringsmæglerens selskabs eller forsikringsmæglerens side er det nødvendigt at supplere klientkontoen med tegning af underslæbsforsikring eller ved garantistillelse.

I *stk. 3* fastsættes, at frigørelsesattest fra et forsikringsselskab kan erstatte pligten til at indsætte de betroede midler fra forsikringsselskabet og forsikringstageren på klientkontoen efter *stk. 2*.

En frigørelseserklæring udstedes af forsikringsselskabet og indeholder en accept af, at forsikringstageren kan indbetale midler f.eks. præmiebetaling eller selvriskobeløb, direkte til forsikringsmæglerne med frigørende virkning. Hermed opnår forsikringstageren sikkerhed for, at denne kun afkræves betalingen én gang af forsikringsselskabet. Det er imidlertid op til forsikringsselskabet og forsikringsmægleren at indgå denne aftale.

I *stk. 4* fastsættes, at erstatningskrav mod forsikringsmægleren kan rettes direkte til det forsikringsselskab, som forsikringsmægleren har tegnet forsikring i. Herved følges det princip fra lovgivningen om f.eks. statsautoriserede revisorer, jf. § 8 i bekendtgørelse om statsautoriserede revisorer og registrerede revisors sikkerhedsstillelse om, at forsikringsselskabet hæfter direkte overfor den skadelidte. Dette er en fravigelse af forsikringsaftalelovens § 95. Af hensyn til kunderne vil der tillige blive stillet krav om etablering af en tvungen afløbsforsikring ved ophør af virksomheden i det omfang, de gældende markedsvilkår muliggør en sådan.

Efter bestemmelsen i *stk. 5* skal Finanstilsynet fastsætte regler om ansvarsforsikringens og sikkerhedens minimumsdækning, herunder også om selvrisikoens størrelse og om, i hvilket omfang en selvrisiko skal afdekkes over for den enkelte kunde.

Det i henhold til § 21 nedsatte rådgivende udvalg om forsikringsmæglervirksomhed vil bl.a. bistå ved fastsættelsen af de nærmere regler.

Endvidere følger det af § 18, stk. 2, at forsikringsselskabets bevis for til hvilke forsikringsmæglere, der er udstedt frigørelsesattester og den tidsmæssige varighed heraf, skal indsendes til Finanstilsynet, og at